

Finalizovanje projekta

„Povezivanje srpske i japanske kulture kroz primenu kaizen filozofije i maksime „sanzaru“ crtanjem murala i organizovanjem edukativnih radionica edukativnog karaktera“

Nataša Krpina, Indija, 2018

Uvod

Nakon istraživanja auditorijuma putem „*Google Forms*“ platforme na kakav tip predavanja bi se najradije odazvali, rezultat je pretežno bio okrenut celodnevnim predavanjima sa osveženjima, i blokovima predavanja na kraju kojih bi bile otvorene diskusije i debate.

Kao osnovu za stvaranje radionica edukativnog karaktera pored klasičnog tipa predavanja sa pitanjima i odgovorima, okrenula sam se postojećim dokumentarcima- poput najpoznatijeg serijala „*Begin Japanology*“ . Za stvaranje jezgrovitog predavanja koje ulazi u suštinu, a nije ograničeno jednom temom - koristila sam se literaturom dostupnom u biblioteci Filološkog Fakulteta Univerziteta u Beogradu, kao i pretragom preko „*Cobiss*“ sistema. Nisam se ustručavala ni da se koristim materijalima dostupnim na „*Google books*“ kao ni „*Google scholar*“ platformama. Ne bi li literatura bila potpuna, kao i predavanja, kupovala sam literaturu i preko „*Amazon books*“.

Sumarizacija predavanja

Radionice su održane u maloj sali, alternativnog kulturnog centra u Indiji sa imenom „*Sprat*“. Predavanja su bila konstruisana tako da je publika mogla da postavlja pitanja koja su njima od značaja, posle kraćih blokova teorije i upoznavanja sa temom. Tematika kojom se bave dokumentarci dodatno su mi pomogli prilikom organizacije predavanja jer su se bavila uprošćenim pojašnjavanjem tematike, kako o istorijskom i prastarom Japanu, tako i o modernom Japanu i njegovim načinom rešavanja problema sadašnjice, pogotovo rešavanja problema vandalizma.

Naredno predavanje bilo je okrenuto savremenim umetnostima i njihovim predstavnicima u Japanu, te je bilo reči o velikanima savremene umetnosti poput Tenmjouja Hisašija (天明屋尚), Manabu Ikede, i grupi savremenih umetnika poznatijim pod imenom „*Teamlab チームラボ*“. Pogledali smo intervju i tačke gledišta pomenutih umetnika o savremenoj umetnosti, prezentaciji kako grafita tako i grafika, i ulozi njihovih radova u stvaranju dijaloga koji bi trebao da podstakne na promene. Nakon toga, otvorena je diskusija sa publikom na koji način se naučeno može implementirati u Srbiji, ne bi li pošli stopama Zemlje izlazećeg sunca. Došli smo do kolektivnog zaključka da je umetnost jedini medij koji bez upotrebe reči može otvoriti zdrave rasprave i dijaloge, te da mu se treba okrenuti kao sredstvu komunikacije. Dosta pojedinaca je izrazilo želju da učestvuje u narednim radionicama i predavanjima.

Sama predavanja i dokumentarci mi se nisu činili dovoljnim za što bolje predstavljanje japanske kulture, pa sam odlučila da malo odstupim od inicijalne ideje predstavljanja Japana samo kroz religiju i filozofiju. Organizovala sam i projekciju filma „*Ghost in the Shell*“ iz 1995.godine ne bi li prikazala da su neki motivi transcendentni u umetnosti čak i ako se kulture ne poznaju, i ako su teme sasvim različite. „*Ghost in the Shell*“ je predstavnik pop kulture koji je probudio

interesovanje za japanskom pop i starom kulturom u svetu. Dosta ljudi je i u Srbiji čulo za ovo kultno delo, ali nisu znali da postoje motivi u njemu koji na neki način povezuju naše dve kulture. *Kendi Kawai* (川井 憲次) se koristio starojapanskim prilikom komponovanja muzike za film, ne bi li približio stare vrednosti savremenicima kroz umrli jezik. Isti metod približavanja starih vrednosti kroz umrli jezik su imali i kreatori prve verzije filma „*Pop Ćira i Pop Spira*“ i serija „*Vuk Karadžić*“ režisera Kadrijevića. I ako se na prvi pogled ne čini da imaju dodira jedni sa drugima, vidimo da postoji težnja u obe kulture da svojim savremenicima približe i bolje pojasne vrednosti na kojima je tadašnja civilizacija i kultura počivala. Odziv publike bio je neverovatno pozitivan, i premašio je sva moja očekivanja. Nakon filma članovi publike su pokrenuli debatu vođenu činjenicama sa prethodnih predavanja i motivima iz filma, i rodila se neverovatna ideja. Nekoliko građana se udružilo, i došlo na ideju da na zidu u privatnom vlasništvu koji je bio išaran navijačkim porukama, urade mural Nikole Tesle. Njihova ideja nije bila nužno spajanje srpske i japanske kulture, već samo ulepšavanje grada i suzbijanje poruka mržnje. Takođe se aktivirao i afirmisani umetnik, *Wuper*, tj Dejan Ivanović. On je odlučio da uradi grafit/mural svojih prepoznatljivih ptičica, koje su igrom slučaja japanski galebići, u dvorištu „*Crvenog Krsta, Indija*“, ne bi li pokrio poruke mržnje prema članovima romske populacije.

Problemi prilikom realizacije projekta

Prilikom pisanja prijave za stipendiju naišla sam na razumevanje od strane predstavnika Opštine, i želju da se uradi mural pomenut u prijavi, kao i grupa murala koji su trebali biti urađeni od strane afirmisanih i neafirmisanih umetnika. Međutim, kada je trebalo da dođe do realizacije murala, mišljenje predstavnika Opštine se promenilo. Izašli su sa stavom da širi auditorijum opštine Indija neće razumeti poruku koju sam želela da pošaljem, i da će mural smatrati derogativnim. Čak ni nakon održanih radionica, ni daljih razgovora sa predstavnicima Opštine nisam naišla na podršku, niti zajednički jezik- te sam morala odustati od ideje murala kao centralnog načina realizacije projekta.

Rađanje novih ideja

Ne želeći da dignem ruke, posle jednog odbijanja, ideju sam prilagodila savremenoj umetnosti fotografije sa učesnicima edukativnih radionica, gde je umesto oslikavanja murala isti i oživeo. Učesnike smo obukli u narodne nošnje i koristili su se gestikulacijama sa maksime „*sanzaru*“, ne bi li pokazali širem auditorijumu da nema ničeg pejorativnog u ideji koja je stajala iza murala. Nošnje su zarad dijaloga i doprinošenju spajanja naših kultura, donirali predstavnici udruženja KUD „*Soko*“, nakon posete predavanjima. Na moje veliko oduševljenje i radost, takva prezentacija naišla je na pozitivnu reakciju publike, tj učesnika predavanja. Ideja iza takve prezentacije nije ležala samo u približavanju motiva murala, već i u

otvaranju debate. Momenat prezentacije ovekovečen je od strane perspektivnog fotografa, i diplomiranog japanologa: Dejana P. Priložio mi je neobrađenu fotografiju, manje rezolucije u želji da zaštiti svoja autorska prava.

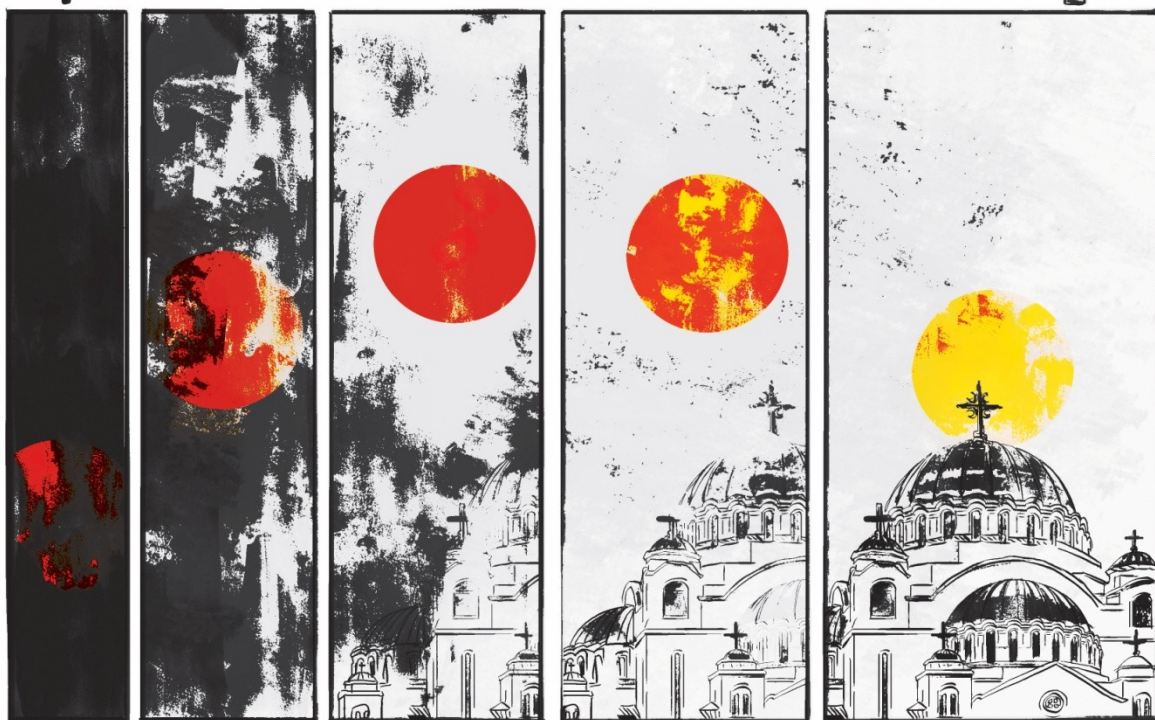

Zaključak

Dodatno priznanje značaju održanih predavanja jeste činjenica da se rukovodstvu alternativnog kulturnog centra „*Sprat*“ toliko dopalo naučeno da su odlučili da otvore konkurs za likovne radove i rukotvorine na temu spajanja japanske i srpske kulture. Kraj konkursa obeležen je izložbom radova prispelih na temu, a koje su slali mladi umetnici iz cele Srbije. Izložba je završena odabirom najboljeg rada i dodelom simbolične nagrade. Sama sam prisustvovala izložbi, i najveća nagrada za mene bio je osećaj jedinstva i radoznalosti koji je prožimao celu izložbu. Prilikom posete istoj, razgovarala sam i sa rukovodstvom pomenutog „*Sprata*“, te smo došli

do zaključka da ne treba odustati od ideje murala, ali ne treba ni ići protiv predstavnika Opštine. Ideja koja se rodila iz tog razgovora je da bi kruna projekta bio mural, na zgradi „Sprata“ , rada koji je pobedio na konkursu. No, budući da je prvi deo sredstava stipendije utrošen na iznajmljivanje prostora, tehničke podrške, osveženja, i plaćanje literature potrebne za održavanje predavanja, novi mural biće realizovan sopstvenim sredstvima, i eventualnim donacijama sponzora. Izradu murala ispratiću fotografijama, a finalni rezultat bih volela da Vam dostavim kada bude gotov. Do tada, prilažem sliku grafičkog rada M.M. koji je i pobedio na konkursu.

日本 ИЗЛАЗАК СУНЦА

Rad prikazuje izlazak sunca, koje je crveno na beloј pozadini, a zalazi kao žuto iznad Hrama Sv. Save. Autor rada kaže da je najviše inspiracije pronašao u predavanju o Budizmu, i simbolici japanske zastave, pa je odlučio da kombinuje naučeno sa onim što smatra da je simbol Srbije, a to su Crkva i ćirilica. Smatram da bi izrada ovog rada, kao murala, bio odličan završetak ovog projekta i fantastična uvertira za neke nove. U dogovoru sa rukovodstvom alternativnog kulturnog centra “Sprat” , radi kontinuiranosti upoznavanja dveju kultura, organizovaćemo svakog marta, “Mesec japanske animacije”. Pored popularne animacije, biće prikazivani i filmovi/animacije od kulturnog i kulturološkog značaja. Kao uvod u takvu priču, u mesecu septembru biće organizovana nedelja “Akira” koja će biti posvećena filmskim ostvarenjima genijalnog Akira Kurosava. I ako projekat nije finalizovan na

način na koji sam zamislila, niti po uslovima koji bi odgovarali čelnicima Opštine i meni kao studentu, zadovoljna sam odzivom ljudi, i postignutim rezultatima. Sve je funkcionisalo po principu kaizena 1%, jer smo svi pokušavali da napredujemo bar malo u odnosu na minuli dan, i kroz debate smo pokušali da dođemo do korena problema, i sagledamo sve uglove na koje bi se mogao rešiti. Promene su počele da se dešavaju mnogo brže no očekivano, a zainteresovanost učesnika predavanja za rešavanje problema bila je s početka ravna radnoznalosti, dok nije prerasla u konkretne predloge i solucije, a na kraju i realizaciju istih. Zahvalna sam Japan Tobacco International, Japanskoj ambasadi u Beogradu na pruženoj prilici, kao i svim ljudima koji su dolazili na predavanja, jer su me kroz ovaj proces napravili boljom i organizovanijom osobom.